

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/324/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228913
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112228913.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členov JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: J. V. S., bytom N. F., C. XX/X, štátneho občana Slovenskej republiky, proti odporkyňi: J. C., bytom F. N. M., W. XXX/XX, štátnej občianke Slovenskej republiky, v konaní o zaplatenie 5.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. decembra 2013 č.k. 12C/57/2013-36 jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.000,- Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01.01.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne ju zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania vo výške 300,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 565,86 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporkyne vrátenia pôžičky vo výške 5.000,- Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.1.2011 do zaplatenia na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 24.3.2010 a tiež náhrady trov konania. Prvostupňový súd dňa 13.11.2012 vydal vo veci platobný rozkaz pod č.k. 15Ro/94/2012-9, ktorým zaviazal odporkyňu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.000,- Eur s prísl. Odporkyňa podala proti platobnému rozkazu riadne a včas odpor, čím došlo k jeho zrušeniu a následnému nariadeniu pojednávania. V písomnom odpore uviedla, že navrhovateľ opomenul spomenúť potvrdenie zo dňa 25.3.2010, v ktorom sa uvádza, žalovaná suma nie je pôžičkou, ale zálohou na kúpu bytu č. XX na ul. C.. XX/X v N. F.. Predaj a kúpa bytu sa uskutočnili na základe kúpnej zmluvy zo dňa 7.3.2011 a týmto jej pohľadávka zanikla. Žiadala návrh zamietnuť. Navrhovateľ uviedol, že on nepodpísal žiadne potvrdenie zo dňa 25.3.2010. Poukázal na to, že odporkyňa ho napriek tvrdeniu o jeho existencii nepredložila. Uviedol tiež, že vo viacerých prípadoch vyrobila takéto potvrdenia a jeho podpis sfalšovala, ako sa už preukázalo aj v prebiehajúcej trestnej veci. Odporkyňa sa na nariadené pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavila, neospravedlnila svoju neprítomnosť, preto súd konal v jej neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že písomne uzatvorenou zmluvou o pôžičke zo dňa 24. 3. 2010 navrhovateľ poskytol odporkyňi pôžičku vo výške 5.000,- Eur, s dohodnutou splatnosťou.

Odporkyňa potvrdenie zo dňa 25.3.2010 súdu nepredložila ani na výzvu. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 7.3.2011 odporkyňa odpredala navrhovateľovi byt č. XX v dome súp. č. XX na L. C. v N. F. za kúpnu cenu 26.555,- Eur, ktorú navrhovateľ vyplatil odporkyni v hotovosti pri podpise zmluvy. Odporkyňa ako predávajúca zároveň v zmluve potvrdila prevzatie tejto kúpnej ceny. Znaleckým posudkom č. 7/2013 z vyšetrovacieho spisu OR PZ v Bánovciach n/B ČVS:ORP-203/OVK-BN-2012 bolo potvrdené tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa sfalšovala jeho podpis na Čestnom prehlásení zo dňa 29.12.2009 tak, že ho pomocou niektorej z metód technického falšovania preniesla z originálu písomnosti a to pracovnej zmluvy zo dňa 11.1.2009.

Na danú vec aplikoval prvostupňový súd ustanovenia § 657, § 658 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci bolo predloženou zmluvou o pôžičke preukázané, že navrhovateľ požičal odporkyni sumu 5.000,- Eur do 31.12.2010. Odporkyňa nepredložila žiadny dôkaz na svoje tvrdenie, že táto jej pohľadávka zanikla. Nepredložila originál a ani kópiu potvrdenia zo dňa 25.3.2010. Navrhovateľ jeho existenciu namietal. Odporkyňa netvrdila, že by pôžičku navrhovateľovi vrátila. Keďže nebolo preukázané splnenie dlhu odporkyňou, bola zaviazaná dlh vrátiť podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka. Podľa písomnej zmluvy o pôžičke sa odporkyňa zaviazala požičanú peňažnú sumu vrátiť do 31.12.2010. Tým, že dlh v tejto lehote nespĺnila, nasledujúcim dňom (1.1.2011) sa dostala do omeškania a vznikla jej zákonná povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške podľa § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania proti neúspešnej odporkyni. Trovy konania navrhovateľa pozostávali z iných trov konania t.j. zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 300,- Eur a z trov právneho zastúpenia za 3 úkony (prevzatie veci dňa 23.10.2012, návrh zo dňa 25.10.2012, vyjadrenie k odporu proti plat. rozkazu zo dňa 30.1.2013) á 180,93 Eur , t.j. 542,79 Eur a režijný paušál 2 x 7,63 Eur (rok 2012) a 1 x 7,81 Eur (rok 2013), t.j. 23,07 Eur, celkom trovy právneho zastúpenia 565,86 Eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla odporkyňa a žiadala odvolací súd o jeho zmenu a to tak, že návrh navrhovateľa bude ako nedôvodný zamietnutý, alternatívne bude rozsudok súdu prvého stupňa zrušený. Dôvodila, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre správne skutkové a právne posúdenie veci, pretože navrhovateľom nároková suma nebola pôžičkou, ale zálohou na kúpu bytu č. XX na ulici C. XX/ X v N. F., ktorý predaj sa uskutočnil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.03.2011, čím došlo k zániku pohľadávky navrhovateľa, čím uplatnila dôvod odvolania uvedený v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočívajúci v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež dôvod odvolania uvedený v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., spočívajúci v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala tiež, že súd prvého stupňa rozhodol v jej neprítomnosti a ona nemohla predložiť dôkazy o neopodstatnenosti uplatneného nároku, čím uplatnila dôvod odvolania uvedený v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a) v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. spočívajúci v tom, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení ktoré podal k odvolaniu odporkyne, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniu odporkyne, že žalovaná suma nie je pôžičkou, ale zálohou na kúpu bytu č. 65 uviedol, že toto sa nezakladá na pravde. V konaní jednoznačne preukázal a to ním predloženým písomným vyhotovením zmluvy o pôžičke, že k uzatvoreniu tejto došlo dňa 24.03.2010 a v zmysle nej odporkyni požičal sumu 5.000,- Eur do 31.12.2010, čo odporkyňa svojim podpisom, ktorý je aj úradne overený potvrdila. Odporkyňa sumu 5.000,- Eur, ktorú prevzala od navrhovateľa na základe písomne uzatvorenej zmluvy o pôžičke v dohodnutej lehote nevrátila. Pokiaľ odporkyňa v priebehu konania konkrétne v písomne podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu uvádzala, že jej dlh mal zaniknúť na základe potvrdenia zo dňa 25.03.2009 poukázal na to, že takéto potvrdenie a to ani na výzvu súdu nepredložila, on o takomto potvrdení vedomosť nemá a nikdy ho ani nepodpísal. Do pozornosti dal závery znaleckého posudku č. 7/2013, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu OR PZ Bánovce nad Bebravou ČVS: ORP-203/OVK-BN-2012, z ktorého vyplýva, že odporkyňa už falšovala podpis navrhovateľa a to pomocou niektorej z metód technického falšovania, keď preniesla tento z originálu písomnosti a to pracovnej zmluvy zo dňa 01.01.2009 na ňou predloženú listinu.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania. Dôvodmi odvolania vymedzenými odporkyňou a ich rozsahom je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odporkyňou podaného odvolania bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné v celom rozsahu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi účastníkov konania, tieto vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Občianskeho zákonníka návrhu navrhovateľa vyhovel a odporkyňu ako neúspešnú účastníčku konania zaviazal tiež na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatnenie a bránenie práva navrhovateľa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa aj dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania odporkyne uviesť nasledovné:

Zmluva o pôžičke, je upravená v ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Jej podstata spočíva v tom, že na základe nej, prenecháva veriteľ dlžníkovi určité množstvo druhovo určených (zastupiteľných) vecí, na voľné nakladanie, resp. spotrebovanie. Ďalším charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je, že má reálnu (nielen konsenzuálnu) povahu. Na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi, t.j. že bez reálneho odovzdania veci dlžníkovi, nedôjde k vzniku právneho vzťahu pôžičky. Pôžička teda predpokladá dohodu strán a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Veriteľ môže s úspechom uplatniť návrhom vrátenie pôžičky, ak vie svoj nárok preukázať. Dôkazné bremeno spočíva na žalujúcom veriteľovi (aktori incubat probatio). V spore o vrátenie požičanej sumy, má teda veriteľ bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že tento dlžník nezaplatil dlh riadne a včas. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno, teda zaviazanie dlžníka na plnenie súdom, závisí od úspechu dokazovania. Na druhej strane, dôkazné bremeno o existencii právnej skutočnosti, ktorá mala za následok zánik dlhu celkom, alebo sčasti, prípadne, že navrhovateľom tvrdený právny dôvod na ním požadované plnenie neexistoval, spočíva výlučne na dlžníkovi.

V preskúmvanej veci prvostupňovým súdom vyvodený záver, že medzi účastníkmi konania, teda navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke zo dňa 24.03.2010, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporkyni v celkovej sume 5.000,- Eur v dôsledku čoho na strane odporkyne ako dlžníčky, vznikla povinnosť vyplývajúca jej z uvedeného zmluvného vzťahu predmet pôžičky vrátiť navrhovateľovi, považuje aj odvolací súd za v celom rozsahu správny. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že účastníci konania sa dohodli na podstatných náležitostiach o pôžičke, o čom svedčí listinný dôkaz a to predložená písomná zmluva o pôžičke podpísaná účastníkmi tohto zmluvného vzťahu, pričom odporkyňa skutočnosť, že predmetnú zmluvu o pôžičke skutočne podpísala v priebehu konania nespochybnila. Rovnako bolo preukázané, že tiež došlo aj k reálnemu plneniu zo zmluvy, pretože predmet pôžičky bol odovzdaný odporkyni, ktorú skutočnosť táto svojim podpisom rovnako potvrdila a v priebehu konania prevzatie tejto sumy nerozporovala. Splatnosť poskytnutej pôžičky bola medzi účastníkmi preukázateľne dohodnutá tak, že odporkyňa sa zaviazala požičané finančné prostriedky vrátiť do 31.12.2010. V priebehu konania netvrdila, že by túto pôžičku bola navrhovateľovi vrátila. Tvrdila však existenciu iného právneho dôvodu poskytnutia jej týchto finančných prostriedkov spočívajúceho v tom, že v danom prípade sa nejednalo o pôžičku ale o zaplatenie jej zálohy na kúpu bytu č. 65,

ktorého predaj sa uskutočnil kúpnu zmluvou zo dňa 07.03.2011, čím došlo aj k zániku tohto dlhu, ktoré skutočnosti podľa jej tvrdenia majú vyplývať z písomného potvrdenia podpísaného navrhovateľom zo dňa 25.03.2010.

Tak ako to vyplýva už z vyššie uvedeného, v spore o vrátenie požičanej sumy, dôkazné bremeno o existencii právnej skutočnosti majúcej za následok odporkyňou tvrdený zánik dlhu, prípadne existenciu právneho dôvodu svedčiaceho o tom, že navrhovateľom požadované plnenie neexistuje, spočíva výlučne na dlžníkovi, teda v tomto prípade na odporkyňi. Odporkyňa v uvedenom smere v konaní nespĺnila svoju dôkaznú povinnosť, vyplývajúcu jej z ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p.. V sporových konaniach ako je tomu aj v danej veci, sa nespĺnenie dôkaznej povinnosti prejaví v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre účastníka, ktorý svoje dôkazné bremeno neunesol. Dôkazné bremeno je procesný inštitút, ktorý spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť závisí od účastníkov konania, ktorí tým vymedzujú predmet dokazovania, teda to, čo má byť preukázané. Na preukázanie skutočností, ohľadom ktorých má účastník konania dôkazné bremeno slúži dôkaz, teda dôkazný prostriedok realizovaný v procese dokazovania. Vymedzenie okruhu skutočností, ktoré musí účastník uviesť a následne preukázať závisí od hypotézy hmotnoprávnej normy upravujúcej sporný vzťah medzi účastníkmi. Táto norma zároveň určuje rozsah dôkaznej povinnosti a dôkazného bremena. Takto potom v sporovom konaní o vrátenie pôžičky bolo na odporkyňi ako dlžníčke, aby preukázala, že navrhovateľom tvrdený právny dôvod na ním požadované plnenie neexistuje, resp. nikdy neexistoval. Svoje tvrdenie spočívajúce v existencii iného právneho dôvodu poskytnutia finančných prostriedkov a to zaplata zálogy na kúpu bytu, však v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala. ňou uvádzané potvrdenie zo dňa 25.3.2010, ktoré malo jej tvrdenie preukazovať, však ani napriek opakovanej výzve súdu nepredložila. Samotný fakt, že podľa kúpnej zmluvy zo dňa 07.03.2011 odporkyňa odpredala navrhovateľovi byt č. XX v dome súp. č. XX na ul. C. v N. F. za kúpnu cenu 26.555,- Eur, neexistenciu navrhovateľom tvrdeného právneho dôvodu nárokovanej plnenia nepreukazuje. Navyiac z obsahu tejto kúpno-predajnej zmluvy vyplýva, že odporkyňa svojim podpisom potvrdila prevzatie kúpnej ceny bytu pri podpise zmluvy. V uvedenom prípade ide o hmotnoprávny vzťah, vykazujúci iné pojmové znaky ako ten, ktorý bol založený zmluvou o pôžičke zo dňa 24.03.2010. Z hľadiska logického myšlienkového postupu nie je zrejmé, z akého dôvodu by odporkyňa uzatvárala s navrhovateľom zmluvu o pôžičke, pokiaľ by poskytnuté finančné prostriedky mali byť ním poskytnutou zálohou na kúpu jej bytu. Samotná odporkyňa tento zjavný rozpor žiadnym spôsobom v konaní neozrejmla. Skutočnosť, že zmluvu o pôžičke podpísala nespochybnila, vrátenie dlžnej sumy netvrdila. Za tohto stavu ňou uvádzané skutočnosti o zániku dlhu, resp. existencii iného právneho dôvodu poskytnutého plnenia, zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení.

Pokiaľ za tejto skutkovej a právnej situácie dospel súd prvého stupňa k záveru o opodstatnenosti uplatneného nároku navrhovateľa s poukazom na skutočnosť, že odporkyňa v konaní nepreukázala zánik tohto dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.03.2010, nemožno toto rozhodnutie považovať za iné, ako v celom rozsahu správne. Rovnako je správny záver prvostupňového súdu, že v dôsledku skutočnosti, že odporkyňa si svoju povinnosť vrátiť svoj dlh v účastníkmi dohodnutej lehote do 31.12.2010 nespĺnila, čím sa nasledujúcim dňom dostala do omeškania, z ktorého dôvodu je na strane navrhovateľa oprávnenie požadovať aj zaplata úroku z omeškania, ktorý mu za použitia ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal. Vecne správne je aj rozhodnutie o náhrade trov konania s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. keďže navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v konaní vzniklo právo na ich náhradu, ktoré mu vznikli z titulu zaplata súdneho poplatku z podaného návrhu vo výške 300,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 565,86 Eur, na zaplata ktorých konštatujúcich ich účelnosť, súd prvého stupňa odporkyňu rovnako zaviazal.

Ako nedôvodnú v konečnom dôsledku vyhodnotil odvolací súd aj námietku odporkyne spočívajúcu v tom, že súd prvého stupňa rozhodol v jej neprítomnosti a ona tak nemala možnosť predložiť dôkazy o neopodstatnenosti podaného návrhu, čím vlastne namietala, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu občiansky súdny poriadok priznáva. K pojmovým znakom tohto odňatia patrí odňatie možnosti konať pred súdom, ku ktorému došlo v dôsledku postupu súdu účastníkovi konania. Tieto pojmové znaky musia byť splnené súčasne. V súvislosti s týmto uplatneným odvolacím dôvodom, odvolací súd preskúmal splnenie podmienok na postup súdu prvého stupňa v konaní, z hľadiska odporkyňou tvrdených skutočností.

Preskúmaním obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že odporkyňa mala objektívnu možnosť nielen sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam a dôkazom uvedeným a navrhnutým navrhovateľom v konaní ale tiež to, že tejto nebola odopretá možnosť predkladať dôkazy o neopodstatnenosti uplatneného nároku a pokiaľ súd rozhodol v jej neprítomnosti na pojednávaní, nedošlo k tomu v dôsledku vadného procesného postupu súdu prvého stupňa.

Vo veci bol súdom prvého stupňa dňa 13.11.2012 pod č.k. 15Ro/94/2012-9 vydaný platobný rozkaz, ktorý spolu s kópiou návrhu a jeho prílohami ako aj príslušnými poučeniami, prevzala odporkyňa dňa 16.11.2012. V dôsledku ňou podaného odporu proti vydanému platobnému rozkazu, ktorý bol doručený súdu prvého stupňa dňa 04.12.2012 došlo k zrušeniu platobného rozkazu a vo veci bolo nariadené pojednávanie. Už v písomne podanom odpore odporkyňa tvrdila existenciu potvrdenia zo dňa 25.03.2010, ktoré malo preukázať ňou tvrdené skutočnosti preukazujúce nedôvodnosť uplatneného nároku. Toto potvrdenie však s podaným odporom nepredložila, ani nenavrholo vykonanie akéhokoľvek dokazovania na preukázanie ňou tvrdených skutočností. Dňa 13.09.2013 bolo súdom prvého stupňa nariadené vo veci pojednávanie na 07.10.2013, predvolanie na ktoré prevzala odporkyňa dňa 17.09.2013 súčasťou ktorého bola aj výzva adresovaná jej súdom prvého stupňa na predloženie originálu ňou uvádzaného potvrdenia zo dňa 25.03.2010. V deň konania pojednávania, t.j. 07.10.2013 e-mailom oznámila odporkyňa súdu, že žiada ospravedlniť svoju neúčast' na pojednávaní zo zdravotných dôvodov, s tým, že potvrdenie lekára o zdravotnom stave predloží. Pojednávanie nariadené na 07.10.2013 tak bolo odročené na 11.11.2013 s tým, že bola vyzvaná odporkyňa na predloženie potvrdenia od lekára preukazujúceho ňou tvrdený ospravedlniteľný dôvod jej neúčasti na vytýčenom pojednávaní. Opätovne bola tiež vyzvaná na predloženie potvrdenia zo dňa 25.03.2010. Predvolanie spolu s výzvou na splnenie uloženej povinnosti prevzala odporkyňa dňa 11.10.2013. Z dôvodu na strane zákonnej sudkyne, bolo pojednávanie nariadené na 11.11.2013 zrušené a účastníci boli predvolaní na nový termín pojednávania nariadený na deň 02.12.2013. Predvolanie na toto pojednávanie prevzala odporkyňa dňa 04.11.2013, bez ospravedlnenia sa však naň nedostavila a nepožiadala tiež súd z dôležitého, ani z iného dôvodu o odročenie pojednávania, preto tento vo veci konal v jej neprítomnosti.

Z uvedeného teda vyplýva, že vo veci nariadené pojednávanie podľa ust. § 115 ods. 1 O.s.p. sa uskutočnilo pri zachovaní lehoty podľa § 115 ods. 2 O.s.p. a pokiaľ súd prvého stupňa za vyššie uvedených okolností vec prejednal a rozhodol bez odporkyne ako účastníčky konania postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 119 ods. 4 O.s.p., nepochybil a týmto svojím postupom jej rozhodne neodňal možnosť konať pred súdom. Z obsahu spisu nevyplynul žiaden dôležitý ani iný dôvod, pre ktorý by bol súd prvého stupňa povinný pojednávanie dňa 02.12.2013 zrušiť, alebo odročiť. Samotná odporkyňa nežiadala o jeho zrušenie ani odročenie a svoju neúčast' ani žiadnym spôsobom neospravedlnila. Nemožno opomenúť, že sa nezúčastnila ani predchádzajúceho vo veci vytýčeného pojednávania, kedy síce svoju neúčast' ospravedlnila s odôvodnením existencie zdravotných dôvodov na jej strane, avšak ani na opakovanú výzvu súdu tento ňou tvrdený dôvod jej neprítomnosti na pojednávaní nepreukázala. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu vec prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti účastníka konania v prípade splnenia podmienok, ktoré spočívajú v tom, že účastník konania bol na pojednávanie riadne predvolaný so zachovaním 5-dňovej lehoty na prípravu pojednávania (§ 115 ods. 2 O.s.p.) a tento účastník konania včas nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Za daného procesného stavu súd prvého stupňa nariadením pojednávania na prejednanie veci samej umožnil sporovým stranám zúčastniť sa prejednania veci, vrátane možnosti označiť rozhodné skutočnosti a dôkazy, vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), vykonať zhrnutie návrhov a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (§ 118 ods. 4 O.s.p.). Odvolací súd preskúmaním postupu súdu prvého stupňa s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď mal preukázané, že súd prvého stupňa mal pre prejednanie veci v neprítomnosti odporkyne splnené všetky podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd v týchto súvislostiach považuje za potrebné poukázať aj na to, že od doručenia platobného rozkazu odporkyni, súčasťou ktorého bol aj návrh navrhovateľa, mala táto do doby pojednávania vo veci, na ktorom bolo meritórne rozhodnuté, dostatočný časový priestor na realizáciu prejednávacej zásady v sporovom konaní v zmysle ktorej procesnú zodpovednosť za vedenie sporu, majú účastníci konania. Z postupu súdu prvého stupňa v konaní vyplýva, že právo odporkyne na kontradiktórnosť súdneho procesu nebolo porušené. Prejednaním veci v jej neprítomnosti jej nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Súdne konanie v predmetnej veci prebehlo pred súdom prvého stupňa s pojednávaním. Odporkyňa mala reálnu možnosť predkladať skutočnosti a dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd prvého stupňa končil dokazovanie. Na pojednávaní súd prvého stupňa vykonal tiež poučenie účastníkov podľa § 120 ods. 4 O.s.p..

Za tohto stavu tak odvoláciu námietku odporkyne spočívajúcu v tom, že jej malo byť odňaté postupom súdu jej právo konať pred súdom, keďže bolo rozhodnuté v jej neprítomnosti a nemala možnosť predkladať dôkazy preukazujúce jej tvrdenia, vyhodnotil odvolací súd ako v celom rozsahu za nedôvodnú.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, preto odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento ich náhradu neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.